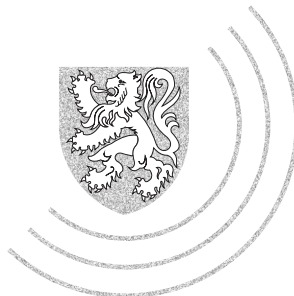

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 november 2001

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten
in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heren André Van Nieuwkerke en Julien Demeulenaere**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Julien Demeulenaere, mevrouw Claudine De Schepper, de heren André Moreau, Gilbert Van Baelen ;

de heren Pieter Huybrechts, Julien Librecht, Joris Van Hauthem ;

de heren Lucien Suykens, André Van Nieuwkerke ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Kris Van Dijck.

Plaatsvervangers :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Ingrid van Kessel ;

de heren Frans De Cock, Karel De Gucht, André Denys, Cis Schepens ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Roland Van Goethem ;

mevrouw Hilde Claes, de heer Robert Voorhamme ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Dirk De Cock.

Zie :

838 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	4
II. Algemene bespreking	11
A. Herziening van de financiering	11
B. Onderzoek en Ontwikkeling	13
C. Toezicht op de universiteiten	13
D. Transnationale Universiteit Limburg	13
E. Katholieke Universiteit Brussel	14
F. Instituut voor Europese Studies	15
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	15
IV. Stemming over het geheel	17

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 23 en 25 oktober 2001 het ontwerp van decreet betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen.

I. Inleidende uiteenzetting door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

De *minister* verklaart dat in het ontwerp van decreet betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen volgende punten worden behandeld :

- A. Organisatie van de academische opleidingen
- B. Herziening van de financiering en het beheer van de universiteiten
- C. Bijzondere Universitaire Instituten
- D. Toezicht op de universiteiten
- E. Beheer van het Universitair Ziekenhuis Gent.

A. Organisatie van de academische opleidingen

De artikelen 45, 5° en 50, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap worden gewijzigd, met het oog op de verdere flexibilisering van de studievoortgang in de eerste cyclusopleidingen. De voorgestelde wijzigingen moeten de universiteiten meer vrijheid geven om in de eerste cyclus van een academische opleiding studieduurverkortings toe te staan op basis van eerder verworven kennis en ervaringen. Analoge bepalingen werden voor de hogescholen ingeschreven in het decreet van 20 april 2001 houdende een aanpassing van de regelgeving betreffende het tertiair onderwijs.

B. Herziening van de financiering en het beheer van de universiteiten

Het belangrijkste onderdeel van het ontwerp is de herziening van de financiering van de Vlaamse universiteiten.

Het uitbouwen van een kenniseconomie is een prioriteit voor de Vlaamse regering. Zoals aangegeven in de aanbevelingen van de Top van Lissabon

en in de nota "Naar een Europese Onderzoeksruijme" van Europees Commissaris Philippe Busquin, vormt de versterking van het Onderzoek- en Ontwikkelingspotentieel één van de centrale elementen. In de vorige legislatuur heeft Vlaanderen daarop reeds geanticipeerd. Om zijn van de federale overheid geërfde achterstand inzake Onderzoek en Ontwikkeling gedeeltelijk weg te werken, heeft Vlaanderen de publieke uitgaven voor Onderzoek en Ontwikkeling aanzienlijk verhoogd. Na een rustpauze in 2000 om de noodzakelijke beleidsbijsturingen voor te bereiden en met de uitvoering ervan te starten, knoopte de regering weer aan met dit beleid en werden de middelen voor Onderzoek en Ontwikkeling systematisch verhoogd. Hiermee bevinden de uitgaven voor Onderzoek en Ontwikkeling zich vandaag ongeveer op het Europese gemiddelde.

In deze kennismaatschappij nemen de universiteiten een centrale plaats in. Dat is in Vlaanderen nog meer het geval dan in andere landen, zoals Frankrijk en Duitsland, omdat in Vlaanderen alle fundamenteel, grensverleggend onderzoek en het grootste deel van het basisonderzoek aan de universiteiten wordt verricht.

Van 1992 tot 1999 is het aantal generatiestudenten met ongeveer 10 procent toegenomen. Tussen 1992 en 1996 was de stijging nog veel groter. Die stijging wijst op een forse toename van het aantal onderwijsvragenden. Dat blijkt uit de tabellen in de memorie van toelichting.

Als gevolg van de stijging van de middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds, van het FWO-Vlaanderen, het IWT en de budgetten voor beleidsgericht onderzoek, is ook het aantal promovendi en het aantal lopende onderzoeksprojecten fors gestegen. Dat heeft geleid tot een stijging van de categorie Overig Wetenschappelijk Personeel. Het aantal onderzoekers die elk lid van het zelfstandig academisch personeel (ZAP) moet begeleiden, is in de periode 1992-99 bijna verdubbeld (tabel 1). Begeleiding van promovendi en van jonge vorsers in de uitvoering van hun onderzoek is een cruciale taak van het ZAP. Naast onderzoeksbegeleiding neemt het onderzoeksmanagement steeds meer tijd in beslag.

In schril contrast daarmee staat de daling, in deze periode, van het aantal leden van het ZAP. Deze daling geeft aan dat de financiering van de werkingstoelagen in het voorbije decennium de evolutie van het aantal studenten noch die van de publieke middelen voor contractonderzoek heeft gevolgd.

	1992	1994	1996	1999	% 92-99
ZAP	2365	2340	2287	2305	- 2.6
AAP	1540	1573	1655	1693	+9.9
OWP	2142	2450	2829	4696	+119.2

Tabel 1 : Evolutie van het academisch personeel en van de onderzoekers op contract

Van bij haar aantreden was de Vlaamse regering zich bewust van de noodzaak om op korte termijn maatregelen te treffen met betrekking tot de herziening van de universitaire basisfinanciering.

Inzake de financiering van de universiteiten stelt het Vlaams regeerakkoord immers dat de onevenwichten in het Vlaamse Onderzoeks- en Ontwikkelings- en Innovatiesysteem moeten worden weggevoerd en het fundamenteel onderzoek versterkt :

"In de eerste plaats zullen de basisfinanciering van de Vlaamse universiteiten en de universitaire investeringskredieten worden verhoogd om die instellingen in staat te stellen hun drievoudige opdracht – onderwijs, onderzoek en dienstverlening – optimaal uit te voeren." ;

"De tekorten inzake de werkingsuitkeringen voor de universiteiten moeten op korte termijn worden opgevangen. De enveloppe voor de financiering van de hogescholen wordt aangepast. Er moet wetenschappelijk onderzoek worden gedaan naar de reële kostprijs van de opleidingen. De instellingen krijgen extra financiële middelen om aan de nieuwe uitdagingen die de overheid stelt, kwaliteitsvol en efficiënt tegemoet te kunnen komen.

De hogescholen en de universiteiten krijgen elk volgens hun decretale missie, afdoende financiële middelen om kwaliteitsvol onderzoek op hun respectieve niveau te waarborgen. De universiteiten moeten ten volle in staat worden gesteld om hun primordiale missie inzake fundamenteel onderzoek te vervullen."

De kwaliteit van het academisch onderzoek en op korte termijn ook van het academisch onderwijs, wordt immers bedreigd door de trage erosie van de werkingstoelagen, gekoppeld aan de forse stijging van het – met publieke middelen – gefinancierd contractonderzoek. In het kader van de begroting 2000 werd daarom reeds begonnen met de verhoging van de werkingstoelage van de universiteiten, en van de middelen voor universitaire investeringen.

Inzake optimalisatie zegt het Vlaams regeerakkoord :

"De universiteiten en de hogescholen worden uitgenodigd om aan de Vlaamse regering concrete voorstellen te doen over de optimalisering van hun aanbod. De Vlaamse regering zal, mede op basis van die voorstellen, de optimalisering van het aanbod evalueren en daaruit de gepaste conclusies trekken.

Bij de realisatie van de Universiteit Antwerpen en de uitbouw van een Transnationale Universiteit Limburg wordt het opleidingsaanbod geoptimaliseerd."

Tijdens de vorige legislatuur werden initiatieven genomen om te komen tot een optimalisering van het universitaire landschap. Het studentafhankelijke karakter van de financiering belast echter zeer zwaar dat optimalisatieproces, en verklaart in belangrijke mate waarom op dat vlak, in de voorbije tien jaar, nauwelijks enige vooruitgang werd geboekt. Gelet op de internationale ontwikkelingen (de Bologna-verklaring, de impact van ICT op het hoger onderwijs, enzovoort) dienen de Vlaamse universiteiten zich meer te profileren en – zeker op het niveau van de derde cyclus – sterke punten uit te bouwen, die gesteund zijn op internationaal toonaangevend onderzoek.

Zowel voor de verdere optimalisering van de Universiteit Antwerpen en de creatie van een transnationale Universiteit Limburg, als voor de noodzakelijke rationalisatie van het bestaande universitaire onderwijsaanbod – ook aan de twee grote Vlaamse universiteiten – is, binnen een "universitaire ruimte Vlaanderen" een aangepast financieringsmodel nodig.

Bij het begin van de legislatuur werd aan de VLIR gevraagd om voorstellen uit te werken inzake optimalisering van het universitair landschap, met inbegrip van een aangepast financieringsstelsel.

Onder meer op basis van de voorstellen van de VLIR en rekening houdend met het regeerakkoord, wordt in voorliggend ontwerp van decreet voorgesteld om de universitaire financiering te herzien in twee fasen :

- een overgangperiode 2001-2004, gedurende welke de betoelaging van elke universitaire instelling gebeurt op forfaitaire basis – de directe relatie tussen de hoogte van de toelage en het gewogen aantal studenten wordt dus losgelaten – en tegelijk de nodige stimuli worden gegeven

aan de universiteiten om nieuwe uitdagingen te beantwoorden ;

- vanaf 2005 wordt een nieuwe financieringsregeling ingevoerd, waarin de kwaliteit van de universitaire opdrachten centraal staat : aansluitend op het in voorbereiding zijnde decreet op de structuur van het hoger onderwijs in Vlaanderen, waarin ook een aanpassing van de financiering van de hogescholen wordt voorgesteld, zullen studies worden opgestart om de criteria te onderzoeken voor een nieuw financieringsstelsel voor universiteiten én hogescholen.

Het voorgestelde financieringssysteem voor de overgangperiode 2001-2004 heeft volgende kenmerken :

- elke instelling krijgt een gekende enveloppe, onafhankelijk van het aantal studenten ;
- een gedeelte van de huidige werkingstoelagen wordt geheroriënteerd naar beleidskredieten, die worden aangewend als incentives voor onderwijsoptimalisatie en om een aantal anomalieën die zijn ontstaan, weg te werken ;
- zoals aangekondigd in het regeerakkoord, worden bijkomende middelen voorzien om deze doelstellingen te helpen realiseren, en zowel het academisch onderzoek als de onderwijsvernieuwing te versterken : hierbij geldt het principe dat evenveel bijkomende middelen voor de herstructurering van de universiteiten worden toegekend als er vanuit de werkingstoelagen middelen voor beleidsheroriënteringen worden vrijgemaakt.

De verschillende onderdelen van de financiering zijn :

a) de werkingstoelagen

Behoudens de voorafnemingen voor het spijzen van het universitair herstructureringsfonds en de bijkomende middelen voor de overgangsmaatregelen met betrekking tot de omwisseling van opleidingen, worden de werkingstoelagen per instelling voor de periode 2001-2004 gegarandeerd op het niveau 2000. Zij zijn gebaseerd op de OBE-telling (OBE = onderwijsbelastingseenheden) van 1 februari 1999. Hierop wordt de decretaal voorziene indexatie jaarlijks toegepast.

b) de investeringstoelagen

De investeringstoelagen per instelling worden voor de periode 2001-2004 gegarandeerd op het niveau 2000. Wel wordt de decretaal voorziene indexatie jaarlijks toegepast.

c) de invoering van een universitair herstructureringsfonds

Voor de overgangperiode 2001-2004 voorziet het ontwerp van decreet de oprichting van een universitair herstructureringsfonds, dat de nodige beleidsruimte moet geven voor de optimalisatie van de Vlaamse universitaire ruimte, het aanpassen van het universitair onderwijs aan de uitdagingen van de kennismaatschappij, het reduceren van een aantal in de voorbije jaren gegroeide anomalieën en het structureel wegwerken van het onevenwicht tussen de basisfinanciering en het onderzoek uitgevoerd met publieke middelen.

Voor dit universitair herstructureringsfonds worden middelen vrijgemaakt door de heroriëntering van een beperkt gedeelte van de werkingstoelagen. Voor elk jaar in de periode 2001-2004 wordt van het globaal bedrag aan werkingstoelagen die de universiteiten ontvangen, 250 miljoen frank (ofwel ongeveer 1,25% per jaar) overgeheveld naar het herstructureringsfonds.

In uitvoering van het regeerakkoord wordt voorgesteld om vanuit de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks hetzelfde bedrag aan het herstructureringsfonds toe te voegen.

De middelen in het academisch herstructureringsfonds worden aangewend voor :

- *de ondersteuning van intra- en interuniversitaire rationalisering van eerste en tweede cyclusopleidingen*

Er worden middelen ter beschikking gesteld voor het optimaliseren van het onderwijsaanbod, voor onderwijsvernieuwing, voor het ontwikkelen van elektronische leeromgevingen en van studie- en leermateriaal geschikt voor zelfstandig studeren, en voor de kwaliteitsverbetering van het onderwijs.

Deze middelen zullen worden toegekend door middel van convenants. De universiteiten of consortia van universiteiten sluiten daartoe met de overheid resultaatsverbintenissen af.

Het is de bedoeling dat de universiteiten voor het realiseren van de eerder vermelde doelstellingen lastenboeken indienen, waarin de te bereiken resultaten, het bijhorende tijdschema en de noodzakelijke financiële middelen duidelijk worden aangegeven. Tevens dient te worden aangegeven welk bedrag wordt gevraagd uit de middelen die beschikbaar zijn voor convenants, en welke andere middelen (onder meer afkomstig uit de eigen werkingstoelagen) voor de realisatie van een initiatief beschikbaar zijn. Op basis van de ingediende lastenboeken en de beschikbare middelen voor het afsluiten van convenants selecteert de Vlaamse regering. Zij houdt daarbij rekening met de in het kader van de oproep bekendgemaakte criteria, en selecteert de voorstellen die het meest bijdragen tot de realisatie van bovenvermelde doelstellingen. Vervolgens sluit de Vlaamse regering met de betrokken universiteiten convenants af, waarin onder meer de te realiseren doelstellingen, de tijdsplanning en de financiering duidelijk worden vastgelegd, evenals de criteria die zullen worden gebruikt bij het beoordelen van de resultaten. Het beschikbaar stellen van de in een convenant voorziene middelen is afhankelijk van de realisatie van de vooropgestelde doelstellingen. Afhankelijk van de gerealiseerde doelstelling kunnen de toegekende middelen een tijdelijk of een permanent karakter hebben.

De VLIR heeft reeds een advies uitgebracht over de modaliteiten inzake de invoering van convenants. Er werd ook al een concept van besluit hierover voorbereid. Na goedkeuring van voorliggend ontwerp van decreet zal de procedure worden gestart om dit besluit zo spoedig mogelijk in werking te laten treden. Om de middelen die dit jaar voor het afsluiten van convenants waren voorzien te behouden, werden bij de opstelling van de begroting van 2002 de nodige maatregelen getroffen: de middelen beschikbaar in 2001 werden geannuleerd en overgedragen naar volgend jaar.

Indien mocht blijken, zodra de regeling voor het afsluiten van convenants van kracht is, dat de instellingen onvoldoende waardevolle voorstellen indienen, worden de beschikbare middelen niet toegerekend.

- *de financiering van nieuwe opleidingen aan de Universiteit Antwerpen en de transnationale Universiteit Limburg*

De Vlaamse regering besliste om aan de Universiteit Antwerpen de bevoegdheid toe te kennen voor het inrichten, vanaf het academiejaar 2001-2002, van de licenties in de biomedische wetenschappen

en de communicatiewetenschappen. Voor de financiering van die opleidingen worden middelen van het universitair financieringsfonds aangewend. In voorliggend ontwerp van decreet worden hiervoor de nodige bepalingen ingeschreven.

In uitvoering van het Verdrag tot de oprichting van de transnationale Universiteit Limburg (tUL), worden een aantal opleidingen en de bijhorende financiering van het Limburgs Universitair Centrum overgeheveld naar de tUL. Daarnaast krijgt de tUL bijkomende onderwijsbevoegdheid. Om uitvoering te geven aan het Verdrag zijn een aantal decretale bepalingen in de regelgeving op het tertiair onderwijs nodig. Momenteel wordt daartoe een voorontwerp van decreet voorbereid, dat begin volgend jaar aan het Vlaams Parlement zal worden voorgelegd. Hierin zal ook de financiering van de nieuwe opleidingen aan de tUL worden geregeld: de middelen bestemd voor de convenants zullen daarvoor worden aangewend.

- *het wegwerken van anomalieën in de universitaire financiering*

De toepassing, gedurende het voorbije decennium, van de financieringsregels die zijn ingeschreven in het universiteitendecreet van 1991, heeft geleid tot een aantal anomalieën in de basisfinanciering van de universiteiten. In afwachting van het uitwerken van een nieuw financieringsmodel, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met criteria inzake de kostprijs van een opleiding in een universiteit en inzake de performantie van universitair onderzoek en onderwijs, worden die anomalieën in voorliggend ontwerp van decreet gedeeltelijk weggevoerd.

Voor de details en het achterliggend model en de berekeningen wordt verwezen naar de memorie van toelichting. Wel kan men wijzen op een aantal elementen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat onder invloed van verschillen in de evolutie van het gewogen aantal studenten, het verschil in betoelaging per gewogen student of OBE tussen de universiteiten in de voorbije jaren sterk is toegenomen. Voor dat verschil kan geen rationele verklaring meer worden gegeven, en het lag niet in de intentie van de decreetgever om die te creëren.

Naar analogie met de wet van 27 juli 1971, werden in het universiteitendecreet van 1991 de academische opleidingen en de academische graden van doctor ingedeeld in drie financieringsgroepen. Groep A omvat de humane en de sociale weten-

schappen, groep B de wetenschappen en de kandidaturen van de klinische en technische wetenschappen en groep C de bovenbouw van deze laatste. Bij de bepaling van de OBE's worden de studenten die zich inschrijven gewogen op basis van deze indeling : een student in groep A krijgt één punt, een student in groep B twee punten en een student in groep C drie punten.

Deze weging was niet gebaseerd op een wetenschappelijk onderbouwd kostprijsmodel, maar louter op een analogie met wat was ingeschreven in de federale regeling inzake de financiering van de universiteiten. Sedert 1971 werd nooit werk gemaakt van een kwantitatieve onderbouwing van de kostprijs van de academische opleidingen, noch van de kostprijsverschillen tussen academische opleidingen.

Om daartoe een aanzet te geven, werd in 2000 een verkennende studie uitgevoerd over de modellen die in een aantal landen worden gehanteerd. Daaruit blijkt dat ook elders aan clusters van opleidingen een verschillend gewicht wordt gegeven. De spanning tussen de financiering van opleidingen uit de humane en sociale wetenschappen enerzijds en de natuur-, levens- en technische wetenschappen anderzijds, is in de onderzochte landen echter beperkter tot veel beperkter dan in het Vlaamse financieringssysteem.

Daarom wordt voorgesteld om, in afwachting van de grondige studie van de kostprijs van het opleidingsaanbod in de verschillende universiteiten, in de overgangperiode 2001-2004 een beperkte correctie door te voeren voor de instellingen waar het relatief aandeel van de studenten uit groep A in de totale studentenpopulatie, boven het Vlaams gemiddelde ligt.

Artikel 136 van het decreet bepaalt dat de vrije universiteiten een bijkomende toelage ontvangen, om hun personeel dat wordt bezoldigd met de werkingstoelagen een geldelijk statuut te waarborgen dat gelijkwaardig is aan dat van de universiteiten van de Vlaamse gemeenschap.

Het college van commissarissen van de Vlaamse regering bij de Vlaamse universiteiten heeft een analyse gemaakt van de bijkomende lasten voor de vrije universiteiten, die voortvloeien uit verschillen in de personeelsstatuten.

Zoals de anomalieën die in de financiering van de OBE's zijn ontstaan gedeeltelijk worden weggevoerd, worden de verschillen tussen de vrije en publieke instellingen in het ontwerp gedeeltelijk weg-

gewerkt, door jaarlijks aan de vrije instellingen een bedrag toe te kennen, evenredig met het bedrag dat ze hiervoor te weinig ontvangen.

Sedert de invoering van het decreet van 1991, zijn de investeringskosten van de universiteiten sterk toegenomen, vooral wegens de grote expansie van de onderzoeksactiviteiten die worden gefinancierd met publieke middelen, de toename van de noodzakelijke collectieve ICT- infrastructuur, en de uitgaven die voortvloeien uit strengere milieunormen inzake afvalwater (zuiverings- en rioolsystemen), het verwerken/recycleren van afvalstoffen en het aanpassen aan biotechnologische vereisten. Ook deze uitgaven zijn grotendeels een gevolg van onderzoeksactiviteiten.

Het ontwerp van decreet voorziet om tijdens de overgangperiode elk jaar een bijkomend bedrag van 100 miljoen frank uit het academisch herstructureringsfonds toe te kennen aan de universiteiten, voor de financiering van investeringen. Die middelen worden tussen de instellingen verdeeld op basis van dezelfde procentuele verdeling als de werkingstoelagen 2000. Bij het uitwerken van een nieuw financieringsmodel voor de universiteiten zullen ook voor de investeringen inzake onderzoek en onderwijs criteria moeten worden ontwikkeld. Teneinde de universiteiten maximale bestuursautonomie toe te kennen worden deze middelen bij de werkingstoelagen gevoegd. In de universitaire begrotingen kunnen werkingstoelagen immers ook voor investeringen worden aangewend.

In het model worden de universitaire herstructureeringsmiddelen gevoed met de voorafnemingen op de forfaitaire historische bedragen, en met bijkomende middelen. Elk jaar wordt van het globale forfaitaire historische bedrag 250 miljoen frank overgedragen naar de universitaire herstructureeringsmiddelen. Daarnaast ontvangt elke instelling bijkomende middelen, op basis van de verschillende correcties die zijn aangegeven.

Indien een bepaalde instelling globaal meer bijdraagt aan de universitaire herstructureeringsmiddelen dan aan deze instelling wordt toegekend op basis van de verschillende correcties die worden doorgevoerd, wordt er in het ontwerp voor geopecteerd om dat tekort te compenseren. Zodoende kunnen alle instellingen in de periode 2001-2004 minstens beschikken over de middelen die zij zouden bekomen hebben op basis van de regelgeving van het universiteitendecreet van 1991, en dat exclusief de middelen die ze kunnen verwerven op basis van de convenants.

Op grond daarvan worden aan het LUC, de UA en de UFSIA bijkomende middelen toegekend. Een vermindering van de werkingstoelagen zou immers geen stimulans zijn voor de uitbouw van de Confederale Universiteit Antwerpen, en voor de oprichting van de transnationale Universiteit Limburg door het Limburgs Universitair Centrum en de Universiteit Maastricht.

C. Bijzondere Universitaire Instituten (het versterken van initiatieven inzake voortgezet academisch onderwijs en hieraan verbonden onderzoek)

In de schoot van de Universiteit Antwerpen werd het Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en Beheer (IOB) opgericht. Daarmee werden de activiteiten van het departement van de UFSIA dat in deze sector actief is en van het bestaande College voor Ontwikkelingssamenwerking gebundeld. In het decreet van 20 april 2001 houdende een aanpassing van de regelgeving betreffende het tertiair onderwijs, wordt dit instituut binnen de Universiteit Antwerpen erkend als een excellentiecentrum inzake voortgezet academisch onderwijs, onderzoek en dienstverlening. In uitvoering daarvan wordt met de UA een beheersovereenkomst afgesloten. Die beheersovereenkomst zal nog in de loop van de maand november aan de Vlaamse regering ter goedkeuring worden voorgelegd. In de begroting is een bedrag voor het IOB ingeschreven. In het kader van de herziening van de financiering van de universiteiten wordt in voorliggend ontwerp, in de periode 2001-2004, de toelage jaarlijks met 5 miljoen frank verhoogd, om de UA toe laten het IOB uit te bouwen tot een internationaal erkend centrum.

Binnen de VUB bestaat reeds geruime tijd een internationaal georiënteerd programma inzake Europees en Internationaal recht (PILC). De VUB heeft, met het oog op het verder uitbouwen van het Europees recht binnen de faculteit Rechten, een Instituut voor Europese Studies opgericht. Naar analogie met het IOB, wordt voorgesteld om – na decretale erkenning – met de VUB een beheersovereenkomst af te sluiten voor de financiering van het Instituut voor Europese Studies (IES), dat binnen de faculteit Rechten instaat voor het voortgezet academisch onderwijs en het hieraan verbonden onderzoek in het domein van internationaal, vergelijkend en Europees recht. Dat moet het instituut toelaten om, vanuit zijn reeds hoogstaand niveau, uit te groeien tot een toonaangevend centrum binnen Europa. De VUB zal met minstens één andere Vlaamse universiteit een overeenkomst afsluiten

waarin een structurele samenwerking met het instituut wordt voorzien, zodanig dat in Vlaanderen de beste krachten worden gebundeld en een kwalitatief hoogstaande combinatie wordt uitgebouwd.

De bedragen voor het IES en het IOB worden bijkomend gevraagd, los van de middelen die in het universitair herstructureringsfonds worden bijgevoegd.

In tabel 2 wordt een overzicht gegeven van de bijkomende middelen die voor de werkingstoelagen en de bijhorende maatregelen zijn ingeschreven in de meerjarenbegroting.

omschrijving toelage	2001		2002		2003		2004	
	mio BEF	duizend EUR	mio BEF	duizend EUR	mio BEF	Duizend EUR	mio BEF	duizend EUR
bijkomende werkings- toelagen	292,40	7248,41	372,30	9229,08	510,00	12642,57	570,10	14132,41
subsidies IOB en IES	38,00	942,00	50,00	1240,00	65,00	1612,00	75,00	1860,00
middelen voor convenants	0,00	0,00	302,00	7499,00	344,00	8531,00	533,60	13228,00
totaal	330,40	8190,40	724,30	17968,08	919,00	22785,57	1178,70	29220,41

Tabel 2 : Bijkomende middelen voor de universitaire werkingstoelagen voor de periode 2001-2004, zoals ingeschreven in de meerjarenbegroting. De bedragen zijn in constante EURO/BEF 2001 en op jaarbasis.

D. Toezicht op de universiteiten

De artikelen 170 tot en met 180 van het decreet van 12 juni 1991 worden gewijzigd met het oog op de actualisering, verfijning en verduidelijking van de bestaande toezichtregeling op de Vlaamse universiteiten, en de verdere gelijkschakeling van de regelgeving tussen de universiteiten en de hogescholen.

In de loop der jaren is de relatie tussen de financie-rende overheid en universiteiten grondig gewijzigd. De regelgeving inzake controle is hiermee in onvoldoende mate mee geëvolueerd. De aansturing van het hoger onderwijs door de overheid, die hiervoor macro-doelstellingen vastlegt en nagaat of deze worden gerealiseerd, vraagt een geëigende invulling. Daarbij moet een evenwicht worden gezocht tussen ex ante- en ex post-controle, en dient de rol van de administratie (inclusief die van de commissarissen van de Vlaamse regering) te worden herdacht. Aansluitend op het in voorbereiding zijnde decreet op de structuur van het hoger onderwijs in Vlaanderen, waarin onder meer de accreditatie van opleidingen en de bachelor-master titel worden ingevoerd, zal de controlefunctie grondig worden herzien, zowel in de hogescholen als de universiteiten.

E. Beheer van het Universitair Ziekenhuis Gent

In het ontwerp wordt aan het Universitair Ziekenhuis Gent de decretale machtiging gegeven om een kinderdagverblijf op te richten onder de vorm van een VZW. Daardoor komt het in aanmerking voor subsidiëring vanuit het VIPA, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

Daarnaast worden een aantal bepalingen uit het decreet houdende begeleiding van de uitvoering van de begroting 1992 gecoördineerd en ingevoegd in de bestaande regelgeving op de organisatie, werking en beheer van universitaire ziekenhuizen.

II. Algemene bespreking

A. Algemeen

Volgens de heer *Luc Martens* kent het ontwerp van decreet een lange voorgeschiedenis. Zo maakte rector Dillemans in het verleden reeds een studie over de optimalisering van het universitair landschap. Toen bleek al dat die optimalisering vooral kans zou maken als tegelijk de hindernissen worden weggenomen, die door het financieringssysteem worden opgeworpen. Ook professor Witte, destijds voorzitter van de VLIR, sprak zich bij herhaling uit in dezelfde zin.

Het ontwerp van decreet bevat heel wat positieve elementen. Het wordt ook ruim gesteund binnen universitaire kringen. Via de VLIR zijn de universiteiten ruimschoots betrokken geweest bij de voorbereiding ervan.

Toch heeft de spreker ook een aantal bedenkingen en vragen met betrekking tot het ontwerp. Hij vraagt waarom er zoveel tijd is verlopen tussen de principiële goedkeuring van de herziening van de financiering, die dateert van juli 2000, en de indiening van het ontwerp van decreet in het Vlaamse Parlement. Bovendien vraagt hij zich af waarom niet werd ingegaan op de suggestie van de Raad van State om een overgangsregeling op te nemen, voor het geval de decreetgever niet tijdig nieuwe financieringsbepalingen zou hebben opgenomen.

De spreker vervolgt dat het universitair en hogeschoolonderwijs op een geloofwaardige manier moet kunnen binnentreden in de Europese ruimte. Het is dus belangrijk dat de regelgeving inzake hoger onderwijs meer wordt geharmoniseerd. Op welke punten brengt het ontwerp de regelgeving voor hogescholen en universiteiten dichter bij elkaar ?

Het zogenaamde associatiedecreet is op komst. Zal de optimalisatie van het aanbod, die wordt nagestreefd door het voorliggende ontwerp, een voorwaarde zijn voor de associatievorming ? Hoe verhouden beide teksten zich tot elkaar ? De cijfers met betrekking tot de financiering, die worden gehanteerd in de voorbereidende teksten van het aangekondigde associatiedecreet, verschillen immers van de cijfers in het voorliggende ontwerp.

Mevrouw *Sonja Becq* wijst erop dat binnenkort in het associatiedecreet zal worden omschreven over welke mogelijkheden de universiteiten ter zake zullen beschikken. Blijkbaar zal een associatie moeten uitgaan van één universiteit. Betekent dit dat een betrokkenheid van twee universiteiten niet mogelijk zal zijn ?

De heer *Gilbert Van Baelen* stelt vast dat de vorige sprekers veel vragen stellen over een ontwerp van decreet dat nog niet is ingediend, en dat niet onlosmakelijk verbonden is met het voorliggende ontwerp. Hij wil beide dossiers niet vermengen : het is niet op basis van het financieringsdecreet dat vragen over het associatiedecreet moeten worden beantwoord. Dat neemt niet weg dat bij de bespreking van het associatiedecreet verwezen kan worden naar het financieringsdecreet.

Aangezien het studentenaantal aan de universiteiten behoorlijk is gestegen, heerst algemene tevredenheid over het totstandkomen van een student-onafhankelijke en meer rationele financiering. Bovendien wordt de financiering verhoogd en kunnen er goede taakafspraken tussen universiteiten komen. Dat is zeer belangrijk. De vormen van fi-

nanciering zijn vrij technisch en ingewikkeld, maar werden mee uitgetekend door de universiteiten. De daarover gegroeide consensus moet worden toegejuicht. Tenslotte biedt de regeling ook heel wat mogelijkheden tot optimalisering van het universitair onderwijs.

De heer *Dirk De Cock* beschouwt het ontwerp als een geslaagde evenwichtsoefening. Het is het resultaat van veel denkwerk. Zoals de heer Van Baelen is hij van mening dat de studentonafhankelijke financiering nieuw is in het onderwijslandschap. De ingebouwde parameters zijn objectief voor alle instellingen.

De heer *Frans Ramon* is tevreden dat de universiteiten wat meer financiële ademruimte krijgen. Een verhoging van de werkingsmiddelen is broodnodig. Een geoptimaliseerde financiering van de universiteiten moet echter ook leiden tot een rationalisering van het opleidingsaanbod, zeker in het licht van de toekomstige associaties.

De grotere autonomie van de universiteiten brengt ook een grotere verantwoordelijkheid mee. Elke instelling moet een eigen, duidelijk profiel ontwikkelen, en ingaan op nieuwe maatschappelijke uitdagingen. Daarbij gaat het niet alleen om een kenniseconomie, maar ook om duurzame ontwikkeling.

De heer *Julien Librecht* is het in grote mate eens met de inhoud van het ontwerp. Men mag niet blind zijn voor de grote toename van het aantal onderwijsvragenden. De evolutie van de basissubsidie heeft geen gelijke tred gehouden met die toename, noch met de evolutie van de loonkosten en van de consumptieprijzen, terwijl het aantal onderzoekers bijna verdubbeld is. Sedert meerdere jaren is dus een progressief en dubbel onevenwicht ontstaan in de basisfinanciering van de Vlaamse universiteiten.

Nochtans moet het fundamenteel onderzoek worden versterkt, en het universitair onderwijs geoptimaliseerd. Die optimalisering veronderstelt een flexibilisering, een modularisering van het aanbod en een afstandsonderwijsmobiliteit. Er moet een vermenging plaatsvinden tussen universiteiten, hogescholen en instellingen voor postinitieel onderwijs, en er is nood aan een innovatieve visie bij de uitbouw van een kenniseconomie. De SERV noch de VLOR voeren enig fundamenteel bezwaar aan. De fractie van de spreker zal het ontwerp dan ook steunen.

De heer *Robert Voorhamme* steunt het ontwerp, omdat het uitvoering geeft aan wat in het regeer-

akkoord staat. Het maakt een einde aan een eerder kunstmatig, want uitsluitend studentgebonden systeem van financiering. Dergelijk systeem had een aantal perverse gevolgen, onder meer voor het bestuur van de universiteiten. De voorgestelde regeling zal de instellingen stimuleren om niet enkel te streven naar een zo hoog mogelijke studentenpopulatie, maar ook naar een zo hoog mogelijke kwaliteit in de opleiding en in het onderzoek. De onderzoeksmiddelen zullen opnieuw kunnen worden aangewend voor meer fundamenteel onderzoek.

Het decreet biedt wel slechts een voorlopige oplossing. Tijdens de voorziene overgangperiode – en die is minder lang dan men misschien denkt – zal men moeten werken aan een definitieve regeling. Ondertussen moet men het aanwenden van middelen voor de herstructurering van de universiteiten en voor een beter uitgebouwd universitair landschap stimuleren.

– *antwoord van de minister*

De *minister* bevestigt dat het ontwerp van decreet een lange voorgeschiedenis heeft gekend. De regering heeft vorige zomer een conceptnota goedgekeurd. Op basis van die nota is een aantal documenten uitgeschreven, en werd overlegd met de universiteiten. Zowel die procedure als het gewone decreetgevende werk hebben veel tijd in beslag genomen. Mede door de gevolgde procedure kent het ontwerp trouwens een breed draagvlak.

De minister wil niet vooruitlopen op het associatiedecreet, dat momenteel wordt voorbereid. De grote lijnen ervan zijn reeds uitgewerkt, maar over de inhoud wordt nog overleg gepleegd. Het decreet op de financiering is uiteraard compatibel met het associatiedecreet.

Het financieringsdecreet loopt tot 2004, maar zal in het volgende decreet worden verlengd, omdat voor de hogescholen een overgangsfase wordt ingelast tot 2006. Die gewijzigde timing wordt beter opgenomen in het associatiedecreet, zodat het parallelisme met de hogescholen duidelijk wordt. Het voorliggende decreet handelt immers uitsluitend over de universiteiten.

Overigens is het in alle decreten met betrekking tot het hoger onderwijs de bedoeling geweest om het universitair en hogeschoolonderwijs beter op elkaar te laten aansluiten. De grotere autonomie en verantwoordelijkheid van de universiteiten zullen aan bod komen in het associatiedecreet. Door het creëren van hechte samenwerkingsverbanden

zullen de verantwoordelijkheden van universiteiten en hogescholen naar elkaar toe groeien.

Inzake hoger onderwijs moeten nog een aantal dringende dossiers op korte termijn uitvoering krijgen. Zo zal het associatiedecreet wellicht eind november-begin december aan de regering worden voorgelegd, en voor de zomer ingediend bij het parlement. Daarna volgen het nieuwe decreet op de financiering en het decreet op de studiebeurzen. De komende maanden en jaren zal daaraan worden gewerkt. De minister pleit wel voor een stapsgewijze benadering.

B. Onderzoek en Ontwikkeling

Volgens de heer *Luc Martens* wil men blijkbaar, zoals de vorige regering, ernstige inspanningen leveren om de achterstand ten aanzien van andere Europese landen, inzake middelen voor onderzoek en ontwikkeling, in te halen.

Ook de heer *Julien Librecht* wijst op het voornemen om, met het oog op de uitbouw van een kennis-economie, de publieke uitgaven voor Onderzoek en Ontwikkeling blijvend te verhogen, en ze op hetzelfde niveau te brengen als in de omringende geïndustrialiseerde landen.

Volgens de heer *Frans Ramon* is het een goede zaak dat men voor de financiering van een onderzoek in de toekomst rekening zal houden met kwaliteitseisen. Die kwaliteitseisen definiëren is echter niet evident. Dat mag niet leiden tot een louter kwantitatieve benadering.

– *antwoord van de minister*

De *minister* bevestigt dat, wat het ter beschikking stellen van middelen voor onderzoek en ontwikkeling betreft, in 2000 de tijd werd genomen om het beleid ter zake bij te sturen. In 2001 werd een en ander terug op snelheid gebracht. Het is zeer belangrijk dat via voorliggend decreet de nodige aandacht wordt besteed aan het fundamenteel onderzoek. Daardoor krijgt het wetenschappelijk onderzoek op zich al een impuls.

Met betrekking tot de kwaliteitseisen voor wetenschappelijk onderzoek werd uitgevoerd wat in de beleidsbrief 2001 staat : de VLIR zal een advies schrijven over hoe men voor de verdeling van middelen ook andere criteria kan hanteren dan input-criteria (aantal studenten). Voor de zogenaamde harde wetenschappen – het gaat dan onder meer over de natuurwetenschappen en de basiswetenschappen van de ingenieurs – zou men op termijn

25 percent van de middelen verdelen op basis van publicaties. De VLIR onderzoekt nog welke criteria kunnen worden gehanteerd voor de humane wetenschappen. Dat zal wellicht nog enkele jaren duren, want dergelijke criteria zijn niet beschikbaar, ook niet in de internationale literatuur.

C. Toezicht op de universiteiten

De heer *Luc Martens* stelt vast dat in hoofdstuk VI van het ontwerp, met betrekking tot het toezicht op de universiteiten, de visumplicht wordt afgeschaft. Toch blijft het belangrijk dat de overheid erop kan toezien dat de wet op de overheidsopdrachten correct wordt toegepast. Zullen de commissarissen nog op een correcte manier kunnen optreden, nu de visumplicht wordt afgeschaft ?

In haar inleidende uiteenzetting stelt de minister dat een evenwicht moet worden gezocht tussen ex ante- en ex post-controle. Moet daaruit worden afgeleid dat men definitief de richting ingaat van een uitsluitende ex post-controle ? Of blijft nog altijd een ex ante-controle behouden ?

De minister wil ook de controlefunctie in de hogescholen en de universiteiten grondig herzien. Daarmee wordt weliswaar veel gesuggereerd, maar hoe moet dat precies worden begrepen ? Wil de minister naar een gelijkschakeling van de statuten en opdrachten van de commissarissen aan de hogescholen en de universiteiten ? Wordt daarmee geanticipeerd op een eventueel toezicht op de associaties ?

– *antwoord van de minister*

De *minister* antwoordt dat met de decreetsbepalingen over de regeringscommissarissen wordt beoogd om het parallelisme met de regeringscommissarissen in de hogescholen te vergroten. Het toezicht op het hoger onderwijs moet drastisch worden herzien. Aan de regeringscommissarissen werd gevraagd om zelf voorstellen uit te werken. Het nieuwe systeem moet immers een grote draagkracht hebben, en vergelijkbaar zijn voor de verschillende vormen van onderwijs. Het ontwerp bevat dus een voorlopige regeling.

D. Transnationale Universiteit Limburg

De heer *Luc Martens* verwijst naar de memorie van toelichting, waarin men stelt dat de transnationale Universiteit Limburg niet alleen qua toezicht, maar ook op andere punten een voorbeeldfunctie kan vervullen. Hij vraagt in welke mate de tUL

met betrekking tot het toezicht als voorbeeld kan gelden : hoe is dat toezicht georganiseerd, en wat is daarbij de bevoegdheid van de regeringscommissaris ? En voor welke andere punten kan de tUL een voorbeeldfunctie vervullen ?

Mevrouw *Veerle Heeren* leidt uit de memorie van toelichting af dat men de financiering van de tUL wil opnemen in een apart decreet. Zij meent dat het een gemiste kans zou zijn om die niet te verankeren in het voorliggende ontwerp, en vraagt waarom dat niet het geval is.

– *antwoord van de minister*

De *minister* antwoordt dat de tUL een nieuwe, belangrijke instelling is, die internationale opleidingen organiseert over de grenzen heen. Zij zal anders worden bestuurd, meer naar Nederlands model. De goede elementen uit die bestuursvorm moet men kunnen overnemen.

E. Katholieke Universiteit Brussel

Mevrouw *Sonja Becq* vraagt naar de rol van de KUB in het universitaire landschap. De KUB neemt immers een heel eigen plaats in in Brussel en zijn hinterland. Men heeft er bewust gekozen voor een beperkt aantal richtingen, wat deels de problemen meebrengt die men aan de instelling verwijt. Welke plaats ziet de minister weggelegd voor de KUB, naar aanleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs ?

Het vastleggen van de forfaitaire financiering van de KUB gebeurt, zoals voor de andere universiteiten – zij het dat men een aantal uitzonderingen toestaat – op basis van het studentenaantal op 1 februari 2000. Nu is net dat jaar uitzonderlijk moeilijk geweest voor de KUB. De toekomst van de KUB werd in vraag gesteld. Het aantal studenten daalde van 528 in 1999 naar 382 in 2000. Gezien het beperkte aantal studierichtingen kon men die daling niet compenseren via andere richtingen. Waar men het – om andere redenen – voor de KUL en het LUC niet rechtvaardig vindt om het jaar 2000 te nemen als referentiejaar, heeft men daar voor de KUB blijkbaar geen rekening mee willen houden. Nochtans vroeg ook de VLIR om 1999 als basisjaar te nemen. Het aantal studenten aan de KUB stijgt inmiddels opnieuw. Het ging dus duidelijk om een uitzonderlijk jaar. Bijgevolg vraagt mevrouw *Becq* om voor de KUB, zoals dat voor sommige andere universiteiten is gebeurd, geen rekening te houden met de cijfers van 2000, maar met die van 1999.

Volgens de heer *Luc Martens* wordt de KUB vastgepind op een voor haar ongunstige situatie. Daarom zoekt men naar parallele, projectmatige oplossingen. Dat is weliswaar goed bedoeld, maar het is geen goede benadering. Het zou beter zijn de beoordeling te plaatsen op een moment waarop de instelling niet het slachtoffer is van omstandigheden die niet het gevolg zijn van haar eigen beleid, maar haar extern zijn opgedrongen.

De heer *Gilbert Van Baelen* verklaart zich bereid om het debat over de KUB te voeren. Indien de vorige sprekers bedoelen dat de KUB in dit ontwerp onrechtmatig wordt bejegend, dan is hij het daarmee niet eens. Men mag blij zijn dat de regering parallele oplossingen zoekt om het structurele probleem van de KUB op te lossen.

De heer *Dirk De Cock* meent dat dit debat niet moet worden gevoerd naar aanleiding van dit ontwerp. Hij wijst erop dat de in het ontwerp opgenomen parameters, die voor iedereen gelden, optimaal spelen voor de KUB. De parallele oplossingen waarnaar wordt verwezen zijn misschien niet elegant, maar vormen in elk geval een oplossing.

– *antwoord van de minister*

De *minister* antwoordt dat wanneer men vraagt naar de plaats van de KUB in het geheel, men eigenlijk al vraagt naar het nieuwe associatiedecreet. Een aantal elementen daarvan moet echter nog worden uitgeklaard, liefst in een zo groot mogelijke consensus. Met betrekking tot de financiering van de KUB moet erop worden gewezen dat ook in 2001 minder studenten waren ingeschreven.

Zij verwijst nog naar de memorie van toelichting, waarin een overzicht van de financiering per student is opgenomen. Daaruit blijkt dat de gemiddelde financiering per student 228.000 frank bedraagt, terwijl die voor de KUB 465.000 frank bedraagt, en voor het vorige academiejaar zelfs meer dan 500.000 frank. Men moet zich ook daarover durven bezinnen.

Mevrouw *Sonja Becq* is teleurgesteld door het antwoord van de minister. Wanneer men in een bepaald jaar om verschillende redenen, waaronder de uitspraken van de minister, minder studenten kan inschrijven, en men door het beperkte aantal studierichtingen een dergelijke conjunctuurgevoeligheid niet kan opvangen, dan is het niet evident om dat opnieuw op te bouwen.

De heer *Luc Martens* erkent de logica in de redenering van de minister, maar meent nog andere si-

tuaties te kunnen aanduiden in het onderwijs, waar de spanning nog veel groter is, en waar minder argumenten voor zijn. Hij verwijst met name naar de studie 'objectiveerbare verschillen'. De spreker toont dan ook begrip voor de vraag van de KUB om gefinancierd te worden op basis van de cijfers van 1999. Ingevolge de negatieve sfeer die rond de instelling werd gecreëerd, werd zij immers in een neerwaartse spiraal geduwd.

F. Instituut voor Europese Studies

De heer *Luc Martens* stelt vast dat het de bedoeling is om het Instituut voor Europese Studies (IES) binnen de rechtsfaculteit van de VUB decretaal te erkennen. Daarbij wordt verwezen naar de gelijkaardige regeling voor het Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en Beheer aan de Universiteit Antwerpen. De erkenning van een dergelijk instituut veronderstelt een internationale wetenschappelijke reputatie. Is dat het geval voor het IES? Wat zijn de wetenschappelijke activiteiten van dat Instituut? Heeft het reeds een internationale en Europese renomme opgebouwd, en zo ja, komt dat door de reputatie van de professoren of door de wetenschappelijke publicaties?

De heer *Gilbert Van Baelen* is van mening dat men een instituut de kans moet bieden om de nodige autoriteit op te bouwen. Hij maakt de vergelijking met de impulsfinanciering van de tUL, waar vandaag geen manifeste kwalitatieve autoriteit op het vlak van onderzoek aanwezig is.

– *antwoord van de minister*

De *minister* verwijst naar de memorie van toelichting, en naar de omvorming – door de vorige regering – van de Vlerick-school tot de Vlerick-school voor Management Leuven-Gent, die banden heeft met de UG en de KUL. Het IOB heeft een nauwe band met de UA. Het IES, opgericht binnen de rechtsfaculteit van de VUB, zal werken op een gelijkaardige manier als het IOB.

Zij verklaart dat het PILC een gerenommeerd Instituut is, waarvan de afgestudeerden internationaal verspreid werken aan een zeer hoge kwaliteit. Tachtig percent van de 50 studenten per jaar komt uit ontwikkelingslanden. Zij worden na hun studies tewerkgesteld in topfuncties bij internationale instellingen. Dat is een bewijs van de hoge kwaliteit van het PILC. De lesgevers van het Instituut publi-

ceren veel, en zijn meestal ook actief in internationale instellingen, zoals de UNO of de Europese Commissie.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

HOOFDSTUK I

Inleidende bepaling

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK II

Algemene bepalingen

Artikel 2

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK III

Organisatie academisch onderwijs

Artikelen 3 en 4

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Herziening van de financiering
en het beheer van de universiteiten

AFDELING I

Financiering van de werking van de universiteiten

Artikel 5

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 6

Twee amendementen van mevrouw Sonja Becq en de heren Jos De Meyer, Luc Martens en Gilbert Vanleenhove strekken ertoe voor de KUB het studentenaantal van 1999 te hanteren als referentie voor het bepalen van het forfaitair bedrag van de werkingsuitkering (amendementen nr. 1 en 2).

Mevrouw *Sonja Becq*, mede-indiener, vraagt om voor de financiering van de KUB uit te gaan van het studentenaantal van 1999, omdat de KUB in 2000 een uitzonderlijk laag aantal studenten telde. Het gaat om een verschil van ongeveer 11 miljoen frank. Zij wijst erop dat hetzelfde gebeurt voor de KUL en het LUC.

De *minister* antwoordt dat de situatie van de KUB niet mag worden vergeleken met die van de KUL en het LUC, omdat daar sprake was van een omwisseling van studierichtingen.

De amendementen worden verworpen met 8 stemmen tegen 6.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Artikel 7 tot 9

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING II

Financiering van de investeringen
van de universiteiten

Artikel 10

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

AFDELING III

Sociale voorzieningen voor studenten

Artikel 11

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK V

Bijzondere Universitaire Instituten

Artikel 12

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Toezicht op de universiteiten

Artikel 13 tot 17

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK VII

Bepalingen betreffende het Universitair Ziekenhuis Gent

Artikel 18 tot 23

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepaling

Artikel 24

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

IV. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet betreffende de herziening van de financiering van de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en begeleidende bepalingen wordt aangenomen met 13 stemmen bij 1 onthouding.

De verslaggevers,

André
VAN NIEUWKERKE
Julien DEMEULENAERE

De voorzitter,

Gilbert
VANLEENHOVE